

BUỔI TỐI HẸN HÒ

Nghi Ân dịch

Sau 21 năm kết hôn, tôi mới phát hiện ra một cách để hâm nóng tình yêu. Cách đây không lâu, tôi đã đi chơi với một phụ nữ khác. Đó chính là ý tưởng của vợ tôi.

“Em biết rằng anh yêu người ấy”, một ngày nọ, vợ tôi nói điều ấy và làm tôi rất ngạc nhiên.

“Nhưng anh yêu em”, tôi nói một cách quả quyết.

“Em biết, nhưng anh cũng yêu người ấy”.

Người phụ nữ khác mà vợ tôi muốn tôi đi thăm chính là mẹ của tôi, một góa phụ suốt 19 năm, nhưng vì lý do công việc và bận rộn với 3 con nhỏ nên tôi chỉ có thể đến thăm bà khi có cơ hội. Đêm đó, tôi gọi điện mời bà đi ăn tối và xem phim.

“Có chuyện gì vậy? Con không ổn à?”, bà hỏi. Mẹ tôi luôn nghĩ việc gọi điện muộn vào ban đêm hay cuộc hẹn bất ngờ là dấu hiệu của những tin xấu.

“Con nghĩ sẽ rất vui khi mẹ con mình cùng ra ngoài chơi”, tôi đáp lại, “Chỉ hai mẹ con mình thôi”.

Bà suy nghĩ trong giây lát, và nói: “Mẹ rất thích điều đó”.

Thứ sáu hôm ấy, sau giờ làm việc, tôi lái xe đến đón bà, tôi cảm thấy hơi hồi hộp. Khi đến trước nhà, tôi nhận ra mẹ tôi cũng có vẻ hồi hộp về cuộc hẹn này. Bà khoác chiếc áo choàng và đứng đợi ở cửa. Bà quần tóc và mặc chiếc áo mà bà đã mặc lần cuối cùng vào ngày kỷ niệm kết hôn lần cuối của bà. Bà nở nụ cười thật rạng rỡ như gương mặt của một thiên thần.

“Mẹ đã nói với những người bạn rằng mẹ đi chơi với con trai, và họ đã rất ngạc nhiên”, bà nói khi bước vào xe. “Họ rất nóng lòng muốn nghe kể về cuộc hẹn của chúng ta...”.

Chúng tôi đến một nhà hàng dù không mấy sang trọng nhưng đẹp và ấm cúng. Mẹ đã vòng tay tôi như một vị tổng thống phu nhân. Sau khi ngồi xuống, tôi đã đọc thực đơn vì mắt của mẹ chỉ đọc được những chữ to.

Đọc được nửa thực đơn kể từ món đầu tiên, tôi ngược mắt lên và thấy mẹ đang nhìn tôi chăm chú. Một nụ cười như luyến tiếc những hồi ức nở trên đôi môi của mẹ.

“Mẹ là người đọc thực đơn khi con còn nhỏ”, bà nói.

“Bây giờ là lúc mẹ ngồi thư giãn và để con được vinh hạnh làm điều này”, tôi đáp lại. Trong suốt bữa ăn tối, chúng tôi nói chuyện vui vẻ, không có gì đặc biệt cả, chúng tôi hỏi chuyện để biết rõ hơn về cuộc sống hiện tại của nhau.

Chúng tôi đã nói chuyện rất nhiều đến nỗi trễ cả giờ xem phim. Khi chở mẹ về đến nhà, bà nói: “Mẹ sẽ đi chơi với con một lần nữa, nhưng hãy để mẹ mời con”. Tôi đã đồng ý.

“Buổi cơm tối của anh và mẹ thế nào?” Vợ tôi hỏi khi tôi về đến nhà.

“Rất tuyệt. Tốt hơn rất nhiều so với những gì anh đã tưởng tượng”, tôi trả lời. Vài ngày sau đó, mẹ tôi đã qua đời do một cơn đau tim nặng. Sự việc xảy ra đột ngột khiến tôi không có cơ hội làm việc gì cho mẹ.

Thời gian sau, tôi nhận được một phong thư bên trong là bản copy hoá đơn của nhà hàng mà tôi và mẹ đã cùng ăn tối với nhau. Và một tờ giấy kèm theo ghi: “Mẹ đã thanh toán hoá đơn này trước. Mẹ gần như chắc chắn rằng mẹ không thể đến đó, nhưng dù gì mẹ cũng thanh toán cho 2 phần ăn, một phần cho con và một phần cho vợ con. Con không biết được rằng bữa tối hôm ấy có ý nghĩa như thế nào đối với mẹ. Mẹ yêu con”.

Lúc đó, tôi mới hiểu được sự quan trọng của việc nói kịp lúc câu: “Con (anh, tôi...) yêu mẹ (em, bạn...)”, và tầm quan trọng của việc dành thời gian cho những người mình yêu thương lúc họ cần. Không có gì trong cuộc sống quan trọng hơn Thiên Chúa và gia đình của bạn. Hãy dành cho họ thời gian bởi vì mọi việc làm này không thể bị trì hoãn cho đến “một lúc khác”.